

2018/2111(INI)

21.11.2018

OPINIA

Komisji Petycji

dla Komisji Spraw Konstytucyjnych

w sprawie stosowania postanowień Traktatu dotyczących obywatelstwa UE
(2018/2111(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Notis Marias

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Petycji zwraca się do Komisji Spraw Konstytucyjnych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że obywatelstwo Unii ustanowione w art. 20 TFUE, oprócz przyznania wymienionych w tym artykule praw do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, do głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego oraz w wyborach lokalnych w państwie członkowskim zamieszkania, do ochrony konsularnej przez inne państwo członkowskie, jeżeli zachodzi taka konieczność, a także do składania petycji i do odwoływania się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w dowolnym z języków Traktatów, ma również szersze skutki i przyznaje prawa w dziedzinie uczestnictwa w życiu demokratycznym wynikające m.in. z takich podstaw prawnych jak art. 11 TUE i art. 24 TFUE oraz rozdział V Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
2. uważa, że instytucje UE powinny zwiększyć starania na rzecz poprawy skuteczności egzekwowania praw wyborczych obywateli Unii w celu skutecznego rozwiązania problemu coraz mniejszej frekwencji w wyborach; podkreśla, że prawo wyborcze wielu państw członkowskich wciąż jest skomplikowane lub dyskryminacyjne i niekiedy stwarza nadmierne przeszkody w korzystaniu z prawa do głosowania bądź bezpośrednio to uniemożliwia, zwłaszcza w przypadku obywateli Unii korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się, których liczba według szacunków sięga 15 mln; wzywa Komisję do podjęcia działań następczych w związku z pozbawieniem prawa do głosowania obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim oraz do zaproponowania konkretnych działań mających na celu ochronę ich praw politycznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do aktywnego utrzymania najlepszych praktyk, które wspierają czynne i bierne prawa wyborcze obywateli Unii w wyborach do Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 22 ust. 2 TFUE, w tym poprzez ogłoszenie prawa wyborczego co najmniej na rok przed wyborami w UE, zwalczanie fałszywych informacji i wszelkich przejawów populistycznej retoryki oraz promowanie edukacji i pluralizmu mediów; uważa, że media publiczne i prywatne powinny prezentować poglądy posłów do Parlamentu Europejskiego w sposób zapewniający obiektywność i pluralizm;
3. przypomina, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) przyczynia się do stopniowego rozwoju pojęcia obywatelstwa do tego stopnia, że niektóre aspekty zyskały względną autonomię w kontekście europejskiego porządku konstytucyjnego; przypomina, że art. 20 TFUE wyklucza środki krajowe, które skutkują pozbawieniem obywateli Unii możliwości rzeczywistego korzystania z istoty praw przyznanych z racji ich statusu jako obywateli Unii¹;
4. przypomina, że zgodnie z art. 17 TUE powołanie przewodniczącego Komisji musi odbywać się z uwzględnieniem wyniku wyborów do Parlamentu Europejskiego; podkreśla znaczenie polityczne i symbolikę polityczną tej postaci w kontekście obywatelstwa Unii i uważa, że przewodniczący kolejnej Komisji powinien zostać

¹ Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 marca 2011 r., *Gerardo Ruiz Zambrano v Office national de l'emploi (ONEm)*, C-34/09, ECLI:EU:C:2011:124.

zaproponowany przez Radę Europejską spośród głównych kandydatów i powinna to być osoba, która może ogólnie zyskać większe poparcie poszczególnych grup Parlamentu Europejskiego;

5. jest głęboko przekonany, że zasada niedyskryminacji stanowi fundament obywatelstwa europejskiego oraz jest zarówno ogólną zasadą, jak i podstawową wartością prawa Unii zgodnie z art. 2 TUE; podkreśla w szczególności, że art. 10 TFUE zakazuje dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną przy określaniu i realizacji polityk i działań; przypomina, że art. 21 Karty praw podstawowych również określa zakaz dyskryminacji z tych względów oraz ze względu na cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek lub urodzenie; przypomina, że dyrektywą w sprawie równości rasowej (2000/43/WE)² wprowadzono zakaz dyskryminacji ze względu na rasę lub pochodzenie etniczne w kontekście zatrudnienia; przypomina, że dyrektywa w sprawie równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług (2004/113/WE)³ oraz dyrektywa w sprawie równego traktowania kobiet i mężczyzn (2006/54/WE)⁴ gwarantują równe traktowanie jedynie w odniesieniu do zabezpieczenia społecznego; wyraża ubolewanie, że po upływie ponad 10 lat od terminu transpozycji tych dyrektyw nadal nie są one wdrażane;
6. wyraża ubolewanie, że po 10 latach od publikacji wniosku Komisji Rada nadal blokuje dyrektywę antydyskryminacyjną wdrażającą zasadę równego traktowania poza rynkiem pracy i rozszerzającą ochronę przed dyskryminacją o podejście horyzontalne; uważa, że najbliższe prezydencje Rady powinny dążyć do wypracowania stanowiska w sprawie tej dyrektywy przed końcem kadencji;
7. ponownie podkreśla wyniki wysłuchania publicznego prowadzonego przez Komisję Petycji w czerwcu 2017 r. pt. „Przywrócenie zaufania obywateli do projektu europejskiego”, w którym podkreślono między innymi potrzebę zwiększenia otwartości i przejrzystości procesu decyzyjnego i instytucji UE dla wszystkich obywateli Unii; uważa, że bezpośredni udział obywateli i pełna przejrzystość na wszystkich etapach procesów decyzyjnych w UE mają zasadnicze znaczenie dla zwiększenia demokratycznych praw obywateli i przeciwdziałania deficytowi demokratycznemu na szczeblu UE; podkreśla, że dzięki wiarygodnemu przewodzeniu walce z korupcją Unia dokonałaby istotnego kroku nie tylko na rzecz zapewnienia dobrej administracji we wszystkich państwach członkowskich i ochrony ogólnych interesów podatników, ale także na rzecz umocnienia swojego wizerunku w oczach obywateli Unii; uważa, że UE powinna stanowić wzór do naśladowania i stosować najwyższe standardy w celu zapobiegania wszelkim konfliktom interesów, również w odniesieniu do nominacji na odpowiednie stanowiska w instytucjach i agencjach UE; wyraża ubolewanie w związku z niedawnymi przypadkami wystąpienia efektu „drzwi obrotowych” w przypadku

² Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

³ Dyrektywa Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 37.

⁴ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy, Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

komisarzy, które niekorzystnie wpływają na postrzeganie Unii przez opinię publiczną;

8. przypomina, że w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia przez państwa członkowskie prawa Unii w zakresie wszystkich praw obywatelskich wynikających z Traktatów, zwłaszcza prawa do swobodnego przemieszczania się, Komisja jako strażnik Traktatów winna dopełnić swoich wszystkich obowiązków wynikających z art. 258–260 TFUE; wzywa Komisję do wykorzystania w tym celu wszystkich narzędzi i mechanizmów pozostających w jej dyspozycji; podkreśla znaczenie zwiększenia skuteczności i widoczności unijnych działań decyzyjnych i działań na rzecz egzekwowania prawa, tak aby obywatele Unii kształtowali swoją opinię o UE na podstawie dokładniejszych informacji;
9. odsyła do swojej rezolucji z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania na temat obywatelstwa UE z 2017 r.: wzmocnienie praw obywateli w Unii demokratycznych zmian⁵, w której podkreślono między innymi, że państwa członkowskie nie mogą w nieuzasadniony sposób ograniczać poszczególnych praw i obowiązków zapisanych w Traktacie; podkreśla, że niezbędnym warunkiem pomyślnego korzystania z praw obywatelskich jest respektowanie przez państwa członkowskie wszystkich praw i wolności zapisanych w Karcie praw podstawowych;
10. zachęca wszystkie instytucje europejskie do walki ze zjawiskiem „obwiniania Brukseli”, w którym państwa członkowskie obarczają Unię Europejską odpowiedzialnością za decyzje, które same podjęły jako członkowie Rady; wzywa Radę do zapewnienia większej przejrzystości jej procesów decyzyjnych;
11. wzywa do uwzględniania aspektu płci i perspektywy płci we wszystkich procesach oceny i weryfikacji obowiązujących tekstów ustawodawczych i przyszłych wniosków ustawodawczych dotyczących obywatelstwa;
12. przypomina o przyczynianiu się partii politycznych na szczeblu europejskim „do kształtowania europejskiej świadomości politycznej i wyrażania woli obywateli Unii” (art. 10 ust. 4 TUE); apeluje w związku z tym, aby umożliwić poszczególnym obywatelom Unii bezpośrednio ubieganie się o członkostwo w partiach politycznych na szczeblu europejskim;
13. uznaje, że korzystanie przez obywateli Unii z praw wyborczych na poziomie lokalnym, zgodnie z art. 22 ust. 1 TFUE, ma istotny związek z prawem do swobodnego przemieszczania się i obywatelstwem Unii; uważa, że demokracja uczestnicząca na szczeblu UE byłaby bardziej skuteczna, gdyby przyjęto prawdziwie demokratyczne sprawowanie rządów, które byłoby w stanie zagwarantować pełną przejrzystość, skuteczną ochronę praw podstawowych, bezpośrednio zaangażowanie obywateli w procesy decyzyjne UE i włączenie kwestii priorytetowych dla obywateli Unii do agendy politycznej UE; uważa, że należy wzmocnić narzędzia demokracji uczestniczącej i demokracji bezpośredniej, także aby zwiększyć polityczne zaangażowanie obywateli w życie społeczności lokalnych i krajowych; wzywa w związku z tym Komisję do podejmowania dalszych działań w oparciu o najlepsze wzorce również w celu zwiększenia frekwencji w miejskich i lokalnych wyborach samorządowych w całej Unii, w szczególności poprzez działania edukacyjne, uświadamianie znaczenia

⁵ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 11.

wyborów lokalnych, informowanie o uprawnieniach obywateli Unii w tym zakresie oraz bezpośrednią promocję udziału w takich wyborach; przyznaje, że należy zająć się obecną sytuacją, w której obywatele niektórych państw członkowskich tracą prawo do głosowania w wyborach krajowych w kraju pochodzenia, a jednocześnie nie są uprawnieni do głosowania w wyborach krajowych w kraju zamieszkania; utrzymuje, że takie pozbawianie obywateli Unii prawa wyborczego jest niezgodne z ich traktatowym prawem do pełnego uczestnictwa w demokratycznym życiu Unii;

14. przypomina, że prawo do składania petycji zgodnie z art. 227 TFUE stanowi formalny kanał bezpośredniej komunikacji obywateli z instytucjami UE, wskazywania uchybień i braku spójności w prawie Unii w odniesieniu do celu, jakim jest zapewnienie pełnej ochrony praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, oraz zgłaszania nieprawidłowego stosowania lub nieprawidłowej transpozycji prawa unijnego przez organy krajowe; zauważa, że o ile obywatele w całej Unii mają świadomość przysługującego im prawa do składania petycji, instytucje UE wciąż nieskutecznie rozpatrują i rozwiązują problemy zgłaszane im przez obywateli w petycjach; wzywa instytucje UE do przyjęcia skutecznej strategii mającej na celu zapewnienie pełnej ochrony praw podstawowych obywateli oraz poprawę współpracy z organami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, zwłaszcza w tych obszarach polityki, których dotyczy największa liczba petycji, a mianowicie: środowisko, prawa podstawowe (zwłaszcza prawa głosu i prawa dziecka), swobodny przepływ osób, sprawy społeczne i zatrudnienie, dyskryminacja i imigracja;
15. podkreśla, że prawo do składania petycji do Parlamentu Europejskiego jest podstawowym elementem obywatelstwa Unii; ponownie podkreśla, że zgodnie z art. 227 TFUE i art. 44 Karty praw podstawowych prawo do składania petycji przysługuje każdemu obywatelowi Unii i każdej osobie fizycznej lub prawnej mającej miejsce zamieszkania lub statutową siedzibę w państwie członkowskim; przypomina istnienie istotnego związku między procedurą petycji a działaniami z zakresu monitorowania i egzekwowania prawa prowadzonymi przez Komisję zgodnie z art. 258–260 TFUE; apeluje do wszystkich instytucji UE oraz państw członkowskich, by przyczyniły się do upowszechniania informacji i edukacji na temat prawa do składania petycji wśród wszystkich obywateli Unii jako narzędzia służącego propagowaniu demokracji uczestniczącej i zwiększaniu zaangażowania obywatelskiego; podkreśla, że absolutną koniecznością jest pełna dostępność instytucji UE i informacji o tym, czego dotyczy prowadzona przez nie polityka, w tym dostępność za pomocą środków cyfrowych i dla osób niepełnosprawnych;
16. podkreśla znaczenie prawa każdego obywatela Unii oraz każdej osoby fizycznej lub prawnej mającej miejsce zamieszkania lub statutową siedzibę w państwie członkowskim do składania, zgodnie z art. 24 i 228 TFUE, do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich skarg dotyczących przypadków niewłaściwego administrowania w działaniach instytucji UE, zwłaszcza w odniesieniu do prawa dostępu do dokumentów publicznych; apeluje, aby zarówno instytucje UE, jak i państwa członkowskie bardziej intensywnie uświadamiały to prawo wszystkim obywatelom Unii; zauważa, że możliwość odwołania się przez obywateli do otwartej, efektywnej i niezależnej administracji europejskiej jest nadal niezbędna z punktu widzenia skutecznego korzystania z tego prawa zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych; przypomina o art. 1 TUE, który stanowi, że decyzje powinny być podejmowane jak najbliżej

obywateli; przypomina istotny wkład urzędu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w zwiększenie ogólnej przejrzystości i otwartości unijnego procesu decyzyjnego i legislacyjnego, przez co wspiera on aktywne uczestnictwo obywateli Unii w tych procesach i zwiększa ich zaufanie; w tym kontekście w pełni popiera zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w ramach strategicznego dochodzenia OI/2/2017/TE w sprawie przejrzystości debat legislacyjnych w organach przygotowawczych Rady UE;

17. sugeruje zmianę rozporządzenia nr 1049/2001⁶ w sprawie dostępu do dokumentów w celu zwiększenia tego prawa przysługującego obywatelom i społeczeństwu obywatelskiemu w UE;
18. zdecydowanie wierzy, że przejrzystość jest podstawowym elementem praworządności, a zapewnienie jej przestrzegania w całym procesie legislacyjnym wpływa na skuteczne korzystanie z prawa do głosowania i prawa do kandydowania w wyborach oraz z innych praw, takich jak prawo do wolności wypowiedzi, w szczególności jego aspekt wolności słowa, i prawo do otrzymywania informacji; uważa też, że dbałość o aktywne obywatelstwo europejskie wymaga utworzenia marginesu umożliwiającego nadzorowanie, kontrolę i ocenę tego procesu przez opinię publiczną oraz ewentualne zakwestionowanie wyniku; podkreśla, że przyczyniłoby się to do stopniowego zapoznawania się przez obywateli z podstawowymi koncepcjami procesu legislacyjnego i wspierałoby partycypacyjne aspekty demokratycznego życia Unii;
19. uważa, że wielojęzyczność w instytucjach i w ich interakcji z obywatelami jest zasadniczym aspektem wzmacniania pojęcia obywatelstwa Unii; wzywa do zwiększenia starań na rzecz zapewnienia w jak największym stopniu dostępności dokumentów urzędowych nie tylko w trzech językach roboczych;
20. zachęca państwa członkowskie do podniesienia rangi edukacji politycznej dotyczącej kwestii UE, m.in. praw obywateli Unii, w ich programach nauczania oraz do odpowiedniego dostosowania programów kształcenia nauczycieli;
21. zauważa związek między prawami wynikającymi z obywatelstwa Unii a europejskim filarem praw socjalnych; podkreśla, że prawo do swobodnego przemieszczania się i podejmowania pracy w Unii można wzmocnić wyłącznie za pomocą dodatkowych środków ustawodawczych zapewniających równe szanse i równy dostęp do rynku pracy, uczciwe warunki pracy oraz ochronę socjalną i włączenie społeczne w całej Unii; wzywa Komisję, aby przedsięwzięła konkretne środki w celu kontynuacji wdrażania europejskiego filaru praw socjalnych; wzywa państwa członkowskie do pełnego i skutecznego wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 987/2009⁷ dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w celu zapewnienia możliwości przenoszenia świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego (w tym emerytur państwowych, ubezpieczeń zdrowotnych, zasiłków dla bezrobotnych i świadczeń rodzinnych);

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

⁷ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

22. podkreśla potrzebę odejścia od polityki oszczędnościowej oraz przyjęcia skutecznych i spójnych strategii politycznych na szczeblu UE w celu zagwarantowania pełnego zatrudnienia i odpowiedniej ochrony socjalnej, najwyższego poziomu kształcenia i szkoleń oraz najwyższego poziomu ochrony zdrowia ludzi i środowiska;
23. wyraża ubolewanie, że w niektórych państwach członkowskich stosuje się odstępstwa od części Traktatów UE, co podważa prawa obywateli, które na mocy Traktatów powinny być takie same dla wszystkich, i de facto powoduje powstawanie różnic w przestrzeganiu tych praw;
24. uważa, że przegląd ram prawnych regulujących europejską inicjatywę obywatelską stanowi okazję do zwiększenia udziału obywateli w kształtowaniu polityki UE przez sprawienie, aby instrument ten był mniej biurokratyczny, bardziej dostępny i skuteczniejszy; podkreśla, że Unia musi zapewnić środki na odpowiednią infrastrukturę i wystarczające wsparcie na rzecz przeprowadzenia w całości europejskiej inicjatywy obywatelskiej; przypomina, że inicjatywy obywatelskie zasługują na odpowiednią uwagę ze strony instytucji UE, jak podkreślono w niedawnym orzecznictwie TSUE (sprawa T-646/13, *Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe przeciwko Komisji Europejskiej*); podkreśla konieczność opracowania bardziej kompleksowych przepisów i lepszych praktyk w odniesieniu do politycznych i prawnych działań następczych dotyczących skutecznych europejskich inicjatyw obywatelskich;
25. przyznaje, że wraz z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE obywatele Unii po raz pierwszy zostaną pozbawieni obywatelstwa Unii oraz związanych z nim praw, przywilejów i możliwości ochrony; przypomina, że konieczne jest zagwarantowanie, aby osoby, którym przyznano obywatelstwo Unii i które korzystały z wiążących się z tym przywilejów, nie znalazły się w próżni prawnej po pozbawieniu ich tego obywatelstwa, w szczególności wbrew ich woli, co jest widoczne w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii; apeluje o zapewnienie praw obywatelskich na podstawie umowy sporządzonej odrębnie od trwających negocjacji w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE, aby prawa te nie były przedmiotem procesu politycznego oraz by podlegały ochronie, nawet jeśli negocjacje nie doprowadzą do osiągnięcia porozumienia; rozważa możliwość zachowania obywatelstwa Unii na całe życie lub nabycia obywatelstwa na zasadzie stowarzyszenia przez osoby, które zostały pozbawione obywatelstwa Unii;
26. uważa, że usługa SOLVIT powinna być w dalszym ciągu włączona do głównego nurtu i w celu zwiększenia jej skuteczności należy nadać ośrodkom SOLVIT dodatkowe uprawnienia w zakresie rozwiązywania problemów związanych z prawami do swobodnego przemieszczania się, w tym z prawem do wjazdu, oraz w zakresie pobytu i dyskryminacji, przed skorzystaniem z jakiegokolwiek środka zaskarżenia lub środka administracyjnego, co oszczędzi obywatelom czasu, spowoduje, że nie będą oni musieli korzystać ze środków odwoławczych, oraz pozwoli w porę reagować na ich problemy;
27. uważa, że programy obywatelstwa Unii, takie jak Erasmus+ czy Europa dla Obywateli, wraz z innymi inicjatywami mającymi na celu promowanie demokratycznego uczestnictwa w życiu Unii, takimi jak pozyskiwanie wiedzy z tłumu (crowdsourcing), są kluczowymi elementami, które należy odnowić i wzmocnić w nadchodzących

wieloletnich ramach finansowych;

28. uważa, że Karta praw podstawowych włączona do Traktatu z Lizbony jest najważniejszym aktem prawnym kształtującym obywatelstwo Unii, zarówno pod względem symboliki, jak i treści; wyraża ubolewanie, że ze względu na art. 51 Karty w połączeniu z powtarzającą się jego restrykcyjną wykładnią Karta często nie znajduje zastosowania;
29. uważa, że pomimo wysiłków podejmowanych przez instytucje europejskie wciąż brakuje wiedzy na temat praw w wielu państwach członkowskich, co stanowi najbardziej znaczącą przeszkodę w pełnym korzystaniu z praw wynikających ze statusu obywatela Unii;
30. podkreśla, że zbiór praw i obowiązków wynikających z obywatelstwa Unii nie może być ograniczany bez uzasadnienia;
31. wzywa państwa członkowskie do lepszego informowania obywateli Unii o ich prawach i obowiązkach oraz do wspierania równości w dostępie do tych praw zarówno w kraju ich pochodzenia, jak i w każdym innym państwie członkowskim;
32. przypomina, że traktat lizboński określa procedurę jego zmiany, o której mowa w art. 48 TUE; podkreśla, że jest to cenne narzędzie służące dalszemu rozszerzeniu możliwości związanych z obywatelstwem Unii; zauważa, że od ostatniej zmiany Traktatu minęło 10 lat i jest to jeden z najdłuższych okresów bez przeglądu w ciągu ostatnich dziesięcioleci; uważa, że rzeczywistość związana z brexitem stanowi wyraźne uzasadnienie i wyjątkowy impuls do zapoczątkowania nowego procesu rewizji Traktatu; proponuje zapoczątkowanie nowej konwencji europejskiej w tym celu.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Data przyjęcia	21.11.2018
Wynik głosowania końcowego	+ : 19 - : 1 0 : 6
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Beatriz Becerra Basterrechea, Andrea Cozzolino, Pál Csáky, Miriam Dalli, Rosa Estaràs Ferragut, Eleonora Evi, Takis Hadjigeorgiou, Peter Jahr, Rikke-Louise Karlsson, Svetoslav Hristov Malinov, Lukas Mandl, Notis Marias, Ana Miranda, Miroslavs Mitrofanovs, Marlene Mizzi, Gabriele Preuß, Eleni Theoharous, Cecilia Wikström
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Urszula Krupa, Kostadinka Kuneva, Julia Pitera, Ángela Vallina
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Asim Ademov, Adam Szejnfeld, Mihai Țurcanu

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

19	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Cecilia Wikström,
ECR	Urszula Krupa, Notis Marias, Eleni Theocharous
EFDD	Eleonora Evi
GUE/NGL	Takis Hadjigeorgiou, Kostadinka Kuneva, Ángela Vallina
NI	Rikke-Louise Karlsson
PPE	Pál Csáky, Julia Pitera
S&D	Andrea Cozzolino, Miriam Dalli, Marlene Mizzi, Gabriele Preuß
Verts/ALE	Margrete Auken, Ana Miranda, Miroslavs Mitrofanovs

1	-
PPE	Rosa Estaràs Ferragut

6	0
PPE	Asim Ademov, Peter Jahr; Svetoslav Hristov Malinov, Lukas Mandl Adam Szejnfeld, Mihai Țurcanu,

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się